

Arrest

nr. 347 562 van xx maand 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 13 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 5 mei 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 29 oktober 2025 waarbij er wordt besloten tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

2. De bestreden beslissing wordt gesteund op artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Overeenkomstig voormeld artikel van de Vreemdelingenwet neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft. Gelet op het bepaalde in artikel 18, § 2, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen diende verzoeker binnen de twee dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar zijn gekozen woonplaats werd verzonden en waarbij hij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 13 oktober 2025. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker haar geen geldige reden heeft meegedeeld om zijn afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van twee dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

3. Overeenkomstig de artikelen 51/2, zesde lid en 57/8 van de Vreemdelingenwet kunnen oproepingen geldig worden verstuurd naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending.

Uit het administratief dossier blijkt dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud bij aangetekende brief werd verzonden naar de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats te 8690 Alveringem (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie, 'Oproeping persoonlijk onderhoud' d.d. 19.09.2025 en 'Verklaring: wijziging gekozen woonplaats' d.d. 29.08.2025). De oproeping gebeurde aldus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

4. Het komt verzoeker toe om aan te tonen dat hij omwille van overmacht, buiten zijn wil om, de oproeping voor het persoonlijk onderhoud niet heeft ontvangen en/of dat hij door overmacht geen gehoor kon geven aan de oproeping van de commissaris-generaal voor zijn persoonlijk onderhoud, noch binnen de twee dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid kon overmaken aan de commissaris-generaal.

Verzoeker slaagt hierin echter niet.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

4.1. *In het verzoekschrift erkent verzoeker dat hij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 13 oktober 2025 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hij betoogt dat hij die dag wel aanwezig was op de locatie, maar niet werd toegelaten bij het onthaal omdat hij geen identiteitsbewijs bij zich had. Hij was zich bewust van het belang van het overleggen van de juiste documenten, maar meent dat er sprake was van een misverstand en stelt dat hij ervan overtuigd was dat zijn aanwezigheid op zich voldoende zou zijn om het gesprek te kunnen voeren. Hij voegt nog toe dat, aangezien hij wel aanwezig was op dat moment, hij er bovendien vanuit ging dat hiervan melding werd gemaakt en dat hij een nieuwe oproeping zou krijgen.*

Het betoog in het verzoekschrift kan niet overtuigen. Uit het administratief dossier blijkt dat op de dag van het persoonlijk onderhoud de tussenkomst van een raadsman voor verzoeker werd opgetekend (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie, 'Verklaring: tussenkomst van advocaat'). Verzoekers aanwezigheid blijkt daarentegen niet, noch toont verzoeker zijn aanwezigheid aan. Het betoog van verzoeker berust dan ook op loutere beweringen.

In de oproeping voor het persoonlijk onderhoud staat overigens uitdrukkelijk vermeld dat verzoeker onder meer zijn originele identiteitskaart en paspoort diende voor te leggen of een bevredigende verklaring diende te geven indien hij niet in het bezit is van originele documenten ter ondersteuning van zijn identiteit of nationaliteit.

Voorts wordt in voormelde oproeping benadrukt: "Indien u niet aanwezig bent, mag ik krachtens artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet uw verzoek om internationale bescherming weigeren. Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij schriftelijk, bij voorkeur per aangetekende zending, binnen de 2 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief voor uw afwezigheid mee te delen."

Verzoeker, die uitdrukkelijk erkent de oproeping te hebben ontvangen, kan in zijn verzoekschrift dan ook niet dienstig voorhouden dat hij niet op adequate wijze werd geïnformeerd over de mogelijkheid om zijn afwezigheid te rechtvaardigen na 13 oktober 2026, noch dat er onduidelijkheid zou hebben bestaan over de procedurele gevolgen van het niet kunnen deelnemen aan het gesprek.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat een email werd verzonden gericht aan verzoekers advocaat met de oproeping als bijlage. Zoals hoger aangestipt, meldde een advocaat zijn tussenkomst voor verzoeker op de dag van het persoonlijk onderhoud zodat hij ook om die reden niet ernstig kan voorhouden dat hij in het ongewisse was over de procedure of geen bijstand genoot. Om dezelfde reden kan verzoeker evenmin worden gevolgd waar hij in fine van zijn verzoekschrift een louter hypothetisch betoog voert dat zijn kwetsbaarheid gecombineerd met de stress en de onzekerheid die hij ervaart door de situatie in zijn thuisland, mogelijks heeft bijgedragen aan de miscommunicatie op de dag van het persoonlijk onderhoud evenals waar hij, eveneens hypothetisch, stelt dat het ontbreken van een gemeenschappelijke taal en de onduidelijkheid over de procedurele vereisten kunnen hebben bijgedragen aan de verwarring en misverstanden op de dag van het persoonlijk onderhoud. Hoewel wordt erkend dat een gehoor stress met zich kan meebrengen, gaat verzoeker er telkenmale aan voorbij dat hij wel degelijk afdoende werd geïnformeerd en juridische bijstand genoot.

4.2. Volledigheidshalve wordt nog toegevoegd dat waar verzoeker betoogt dat het administratief dossier ondanks de verzoeken van zijn raadsman op 7 november 2025 en 13 november 2025 niet werd overgemaakt, wel degelijk blijkt dat een kopie van het administratief dossier werd bezorgd per email op 13 november 2025 (administratief dossier, 1.1.).

5. Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aan dat er geen rechtsgeldige oproeping voor het persoonlijk onderhoud zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om verhinderd zou hebben om tijdig kennis te nemen van deze oproeping of om binnen de twee dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.

Derhalve lijkt verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en in casu ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

In dit opzicht is de verwijzing van verzoeker naar zijn kwetsbare situatie in Gaza niet dienstig, noch toont hij een schending van artikel 3 EVRM aan.

6. Ten overvloede kan nog worden toegevoegd dat indien een verzoek om internationale bescherming voorheen enkel heeft geleid tot een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal het volgend verzoek ontvankelijk verklaart. Aldus kan verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indienen.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

V. MACHIELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. MACHIELS

M. RYCKASEYS